

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน

ของ นายสมชาย พงษ์ธา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๑/๒๕๕๐

เรื่องพิจารณาที่ ๑๗/๒๕๕๐

วันที่ ๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเฉลิม เหล่าสุวรรณ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดกรณีนายเฉลิม เหล่าสุวรรณ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ผู้ร้อง ส่งคำร้อง ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐ กรณีนายเฉลิม เหล่าสุวรรณ ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ตามความเป็นจริง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๔๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา มีรายได้รวมทั้งสิ้น ๑๕๓,๔๔๘,๓๕๕.๖๑ บาท ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ โดยกำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้ในปีงบประมาณที่ผ่านมาไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องภายในสามสิบวัน ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ถูกร้องได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๓ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๓ ตามลำดับแล้ว ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ครบกำหนดที่จะต้องยื่นต่อผู้ร้องในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๘ แต่ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบแต่อย่างใด

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริงในกรณีไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกร้อง รวม ๓ ฉบับ ดังนี้

ครั้งที่ ๑ หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๑/๐๓๕๘ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๘ ปรากฏชื่อ สายใจ เรืองกุล เป็นผู้รับแทน

ครั้งที่ ๒ หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๑/๐๓๗๕ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๘ ปรากฏชื่อ วัฒนดี เป็นผู้รับแทน

ครั้งที่ ๓ หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๑/๐๑๓๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ปรากฏชื่อ วัฒนดี เหล่าสุวรรณ เป็นผู้รับแทน

ผู้ร้องได้มีคำสั่ง ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๑/๐๓๘๕ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารับตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และเอกสารหลักฐาน กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาได้มีการดำเนินการแจ้งให้ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาได้มีหนังสือ ที่ สข ๕๑๐๐๒/๘๔๕ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐ ส่งสำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกร้องมาให้ผู้ร้อง สรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ในการนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาได้มีหนังสือ ที่ สข (ส.จ.) ๕๑๐๐๒/๐๕๔ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๕ เรื่อง การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น มาเพื่อทราบเกี่ยวกับหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในสามสิบวัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และหากไม่ปฏิบัติตาม จะเป็นกรณีใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบภายในเวลาตามที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนด มีผลทำให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีต้องพ้นจากตำแหน่งและห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งและมีมูลเป็นความผิดทางอาญา

ก่อนพ้นจากตำแหน่งของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาได้มีหนังสือ ที่ สข ๕๑๐๐๒/ว.๐๑๑ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๗ เรื่อง ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน แจ้งให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาเข้าร่วมประชุม และชี้แจงเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จากเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. และก่อนพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลามาแล้ว เป็นเวลาหนึ่งปี องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ได้มีหนังสือ ที่ สข ๕๑๐๐๒/ว.๐๕๑ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๘ เรื่อง การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อแจ้งให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาเตรียมยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว เป็นเวลาหนึ่งปีต่อผู้ร้อง ระหว่างวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๘ และส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมาพร้อมด้วย

ต่อมาผู้ร้องได้มีคำสั่งเชิญผู้ถูกร้อง และผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ และเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ได้สอบปากคำผู้ถูกร้อง และผู้เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

(๑) พยานบุคคลจำนวน ๕ คน คือ

นางสาวสายใจ เรืองกุล และนางสาววันดี เหล่าสุวรรณ เป็นบุคคลที่รับหนังสือของ สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ส่งไปยังผู้ถูกร้องเพื่อให้มายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

นายสรรเพชญ กุลวิจิตร เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๑ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา มีหน้าที่ประสานงานกับสมาชิกสภาฯ และสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับเรื่องการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ ของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ต่อผู้ร้อง ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาได้มีหนังสือ ที่ สข (ส.จ.) ๕๑๐๐๒/๐๕๔ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๕ เรื่อง การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาเพื่อแจ้งเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อผู้ร้อง นอกจากนี้ได้นำหนังสือกรมการปกครอง ถับ ค่วนมาก ที่ มท ๐๓๑๓.๑/ว.๘๕ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๕ เรื่อง การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นแจ้งให้ทราบในที่ประชุมสภาฯ สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๔๕ นอกจากนี้ในช่วงวันที่ ๑๗ ถึงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ได้มาปฏิบัติราชการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งไว้แต่ยังดำเนินการไม่เรียบร้อยและตรวจสอบกรณีอื่น ๆ พยานเป็นผู้ประสานงานกับเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. และผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น ซึ่งผู้ถูกร้องก็ได้เข้าพบเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๕

นางสาวเฉลียว จันทรัตน์ ผู้อำนวยการกองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา มีหน้าที่ในการจัดการประชุมสภาฯ และประชุมคณะกรรมการสภาฯ รวมทั้งดูแลเรื่องสิทธิและสวัสดิการของสภาฯ ทั้งหมด พยานได้เชิญเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. มาให้ความรู้ในเรื่องการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเนื่องจากเป็นช่วงที่ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นใกล้พ้นตำแหน่ง ซึ่งอาจไม่เข้าใจและดำเนินการไม่ถูกต้อง และในวันที่มีการบรรยายผู้ถูกร้องไม่ได้เข้าร่วมรับฟังแต่อย่างใด

นายคม เรืองกุล อธิบดีรองนายกและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องทั้ง ๓ กรณี คือ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยทราบจากเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ที่ได้มาตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และมาให้ความรู้และแนะนำในเรื่องการยื่นบัญชีดังกล่าว

(๒) ผู้ถูกร้องให้ถ้อยคำสรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องทราบว่าหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ทั้ง ๓ กรณี ดังกล่าว เนื่องจากเคยรับฟังการบรรยายของเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง แต่ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เพราะคิดว่าไม่มีความสำคัญ และทราบว่ากรณีไม่ยื่นบัญชีดังกล่าว มีโทษทางอาญาและห้ามเล่นการเมืองห้าปี แต่เห็นว่าเป็นโทษที่ไม่หนัก และคิดว่าจะไม่เล่นการเมืองท้องถิ่นอีก จึงไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี สำหรับหนังสือจากสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ส่งมานั้น ได้สอบถามบุคคลในบ้านแล้วทราบว่าหนังสือส่งมาที่บ้านจริง แต่คิดว่าไม่ใช่เอกสารสำคัญ จึงไม่ได้ดูหนังสือที่ส่งมาดังกล่าว

ผู้ร้องได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๓๘/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ มีมติเป็นเอกฉันท์ว่าผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา และให้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และห้ามมิให้ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา

คณะกรรมการรัฐธรรมนูญมีคำสั่งรับคำร้องและให้ส่งสำเนาคำร้องแก่ผู้ถูกร้องเพื่อยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า การที่ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบในครั้งหลัง กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เนื่องจากเมื่อครบวาระในตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกร้องก็ได้ลงสมัครรับเลือกตั้งอีก ผู้ถูกร้องได้รับการศึกษาน้อยทำให้ไม่สามารถเข้าใจในกฎหมายของผู้ร้องว่าต้องปฏิบัติอย่างไร หลังจากผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วก็เลิกทำกิจกรรมทางการเมือง จึงไม่มีใครช่วยเหลือให้คำแนะนำ จึงเข้าใจว่าไม่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบอีกหลังจากพ้นตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี

คณะกรรมการรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้

พิจารณาแล้ว ขณะคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ได้มีประกาศใช้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้คณะกรรมการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๔ เป็นศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ และวรรคสี่ บัญญัติให้บรรดาคดีใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรานี้ดำเนินการต่อไป คดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๒ วรรคหนึ่ง (๒) บัญญัติให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะได้ดำเนินการปรับปรุงให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดีตามคำร้องของผู้ร้องต่อไปได้

ปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยในประการที่ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ หรือไม่ข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามคำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้อง ฟังได้ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา มีรายได้ในปีงบประมาณ ๒๕๔๒ รวมทั้งสิ้น ๑๕๓,๔๔๘,๓๕๕.๖๑ บาท จึงเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กำหนดให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีรายได้ไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องภายในสามสิบวัน ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องดังกล่าวตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบดังกล่าวต่อผู้ร้องภายในกำหนดระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ และผู้ถูกร้องได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวตามวาระเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ แต่ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาเป็นเวลาหนึ่งปีซึ่งต้องยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

พิจารณาแล้ว การที่ผู้ถูกร้องทราบว่าหน้าที่ที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบภายหลังเมื่อพ้นจากตำแหน่งมาเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย แต่กลับละเลยมิได้ยื่นภายในเวลาที่กำหนด ทั้ง ๆ ที่ได้ทราบกำหนดเวลาการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ เป็นอย่างดีแล้ว แม้สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบในกรณีดังกล่าวถึง ๓ ฉบับ ผู้ถูกร้องก็มิได้ดำเนินการแต่อย่างใดเลย แต่กลับคิดว่าไม่ใช่เรื่องสำคัญและเห็นว่าโทษในข้อหาความผิดที่ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวไม่หนัก แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกร้องละเลยต่อหน้าที่ที่ตนจะต้องปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายอันเป็นหน้าที่สำคัญของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จะต้องปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวโดยเคร่งครัดเพื่อให้เกิดการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินมาแล้วในกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูกร้องย่อมมีประสบการณ์ในการทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมาแล้ว ทั้งหากผู้ถูกร้องมีข้อขัดข้องประการใดผู้ถูกร้องก็ควรชี้แจงแก่สำนักงาน ป.ป.ช. ให้ทราบ หรือหากไม่เข้าใจในการจัดทำบัญชีดังกล่าวก็สามารถขอคำแนะนำจากสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เช่นกัน ข้อที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าผู้ถูกร้องมีการศึกษาน้อย ไม่เข้าใจในกฎหมาย และไม่มีใครช่วยเหลือ เป็นข้อแก้ตัวที่ไม่สมเหตุผลอันควรแก่การรับฟังพฤติการณ์ของผู้ถูกร้องที่ละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาเป็นเวลาหนึ่งปีดังกล่าว จึงฟังได้ว่าเป็นการจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม